

Olin kansainvälisellä harjoittelulla 23.10.-24.11. Edinburghissa, tarkennettuna kaupungin laidalla olevassa Rathon kylässä, P. Johnson & Company, Ratho Byres Forge - taidepajalla.

Päällimmäisenä voin todeta olevani tyytyväinen päätökseeni lähteä harjoitteluun ulkomaille. Tilaisuutena tämä oli omalla kohdallani ainutlaatuinen ja mahdollisuus päästä näkemään, miten samaa alaa tehdään toisessa maassa toisella tavalla oli mahtava kokemus jo sinällensä.

Työtehtävissä olin pitkälti apukätenä, ollen kaikessa mukana mitä pajalla tapahtui harjoitteluni aikana. Töihini kuului hitsaamista, valmiiden tuotteiden kasausta, osien ja työkalujen valmistamista, takomista sekä käsin että konevasaralla sekä rajallisesti pintakäsittelyä sekä maalaamista. Olin myös muutaman kerran mukana työmailla pajan ulkopuolella, toimien jälleen kerran ylimääräisenä käsiparina. Muutamana vapaahetkenä pääsin toteuttamaan omia ideoitani, jotka koostuivat pääasiallisesti pientaontatöistä.

Pajan työporukka ansaitsee erityismaininnan. Alan mittapuulla väkimäärä on iso, omana aikanani pajalla oli kuusi vakituista, itseni mukaanlukien kaksi harjoittelijaa ja kaksi toimistotyöntekijää. Pajan väki on hyväntuulista ja ammattitaitoista, pysyen asiallisina tarvittaessa, pingottamatta kuitenkaan turhasta. Heidän kanssaan on hyvä työskennellä, ohjeet ovat selviä ilman turhia sanankäänteitä. Kysyessä mielipidettä vastaukset olivat rehellisiä, joskin muutaman kerran tuntui, että yksityiskohtiin tartuttiin turhan hanakasti. Tauoilla heidän kanssaan oli helppo keskustella yleisesti, ei tarvinnut istua tuppisuuna.

Loppupelissä asumiseni järjestäminen sujui hyvin, vaikka onnella olikin oma osansa. Aluksi yritin löytää majapaikan Air BnB kautta, mutta tämä oli vesiperä, sillä vapaita paikkoja ei ollut järkevän matkan päässä. Lopulta hieman tuurilla pääsin ystäväni luokse asumaan harjoittelun ajaksi, joka oli loppujen lopuksi parhain ratkaisu niin sijainnilisesti kuin taloudellisesti. Työmatkani järjestyivät myöskin hyvin, sain yhdeltä työntekijältä kyydin päivittäin töihin ja takaisin yhteisesti sopivalta bussipysäkiltä. Ilman tätä työmatkani olisi venynyt melkein kohtuuttomaksi, Rathon julkinen liikenne ei ole paras mahdollinen.

Nyt harjoittelun jälkeen olen edelleen ellen enemmänkin tyytyväinen valintaani lähteä kansainväliseen työharjoitteluun. Rathon pajalla pääsin opettelemaan asioita, jotka ovat hyödyllisiä tulevaisuudessa ja joita ei koululla pääse harjoittelemaan. Peten kanssa käymäni keskustelu viimeisinä päivinä on edelleen mielessäni ja olenkin miettinyt itsekseni, mihin haluan pyrkiä tulevaisuudessa. Tällä hetkellä haaveeni on perustaa jossain kohtaa oma pajani, jossa voisin toteuttaa omia ideoitani ja mahdollisesti tehdä tästä leipätyöni. Se, miten tähän pääsen, on kuitenkin minullekin vielä mysteeri. Seuraavaksi aion ottaa kaiken irti kouluni loppuajasta ja pyrkiä pääsemään jonkun kokeneemman sepän oppiin töihin, niin pääsisin hiomaan taitojani käytännössä ja saada hieman palkkaa siinä sivussa. Muu onkin sitten oman ahkeruuden ja tuurin varassa.

- Vesa Iivonen, 7.12.2017

